

7 JULI — EEN KOOR VAN BERGEN

“Juicht, gij hemelen! en verheug u, gij aarde! en gij bergen! maakt gedreun met gejuich; want de HEERE heeft Zijn volk vertroost, en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen.”—Jesaja 49:13

De troost van de Heere is zo zoet dat niet alleen de gelovigen er zelf over kunnen zingen, maar dat zelfs de hemelen en de aarde het lied kunnen overnemen. Er is heel wat voor nodig om een berg te laten zingen; en toch roept de profeet een heel koor ervan op. De Libanon, de Sirjon en de hoge heuvels van Basan en Moab: Hij zou ze allemaal laten zingen vanwege Jehovah's genade voor Zijn eigen Sion. Mogen ook wij van bergen van moeilijkheden, beproeving, geheimenis en zwaar werk niet een aanleiding maken tot lof voor onze God? “En gij bergen! maakt gedreun met gejuich.”

Aan dit woord van belofte, dat onze God Zich zal ontfermen over Zijn ellendigen, hangt een heel klokkenspel. Hoor hun muziek: “Juicht!” “Verheug u!”

“Maakt gedreun met gejuich.” De Heere wil dat Zijn volk blij is vanwege Zijn onfeilbare liefde. Hij wil niet dat wij treurig en twijfelend zijn; Hij vraagt van ons de aanbidding van gelovige harten. Hij kan ons niet teleurstellen: waarom zouden wij dan zuchten of mokken alsof Hij dat wel zou doen? Och, had ik maar een goed gestemde harp! Och, had ik maar een stem als die van de cherubs voor de troon!

